

मासवर्षादिकाविवेचनयन्त्रितं काव्यं तस्यैव प्रतिष्ठा यत् पुनर्नित्यं काव्यविशेषानियन्त्रितं न तस्य प्रतिष्ठा पूर्वोक्तं ह्ययथोक्तं काव्यकलाविभिरनित्येन काव्यस्यैव प्रतिष्ठा-विधानात् काव्यविशेषानियन्त्रितं तदवस्थात् ।

व्रतभेदाच्च नानापुराणोक्तास्तत्र हेमा० व० स्वच्छोक्ता अकारादिष्व्याद्यक्षरपूर्वकव्यञ्जहारोणात् कर्तव्यकाव्य-सङ्गिताः प्रदर्शने तेषामितिकर्तव्यता तु तत्र दृष्ट्या अक्षयवृत्तयोवाव्रतं भविष्योत्तरोक्तम् । “वैशाखस्य सितामेकां तृतीयामश्वयं श्रुत्वा । तस्यां स्नानं कर्तुं होमः स्ना-ध्यायः पितृतर्पणम् । दानञ्च क्रियते किञ्चित् तत् सर्वं खादिहाजयम् । खादिः कृतयुगल्येयं पुनादिकेन कथ्यते । सर्पपात्रप्रक्षमनी सर्वसौख्यप्रदायिनी ।

अक्षयफलवाग्निकवकाप्यतृतीयाव्रतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तम् । “वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीयावास्तुपोषितः । अक्षयं फल-माप्नोति सर्वस्य सुकृतस्य तु । सा तया कृत्तिकोपेता द्विमेव च पूजिता । तत्र दत्तञ्च जपञ्च सर्वमक्षयस्यते । अक्षया सा तिथिभक्त्यात्तस्यां सुकृतमक्षयम् । अक्षतैः पूजितोविष्णुर्लोके सा चाक्षया श्रुता । अक्षतैस्तु नरः स्नातो विष्णोर्देव्या तयाऽस्तनान् । सक्तून् सुसंस्कृतांश्चैव कृत्वा चैव तयास्तनान् । विभ्रेषु दत्त्वा तानेव तणा सक्तून् सुसंस्कृतान् । एकाग्रतु महाभाग ! फलमक्षयमश्नुते । एवामप्युक्तां कृत्वा च तृतीयां श्रुतमन्दन ! । एतावत्तु तृतीयानां सर्वासान्तु फलं कथेत् ।

अखण्डकादशीव्रतं वामनपुराणम् । “मासि चाश्वयुजे त्रयस्त्रिंशत् ! यदा पद्मजसङ्गिभिः । नाभ्यां निर्याति जगता-नीषिदचक्रधारिणः । तस्मिन् रव्ये शुभे काले या शु-क्लैकादशी भवेत् । तस्यां सम्यग्यजेद्विष्णुं येन खण्डं प्रपूर्यते । येन विष्णुप्रपूजनेन खण्डमक्षय्यं धर्मा-दिभिः परिपूर्णमवतीत्यर्थः ।

अग्निचतुर्विंशतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तम् । “इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्विंशतं तव । । चतुरास्त्रा हरिः प्रोक्तस्तारश्च कृतार्थनाः । खादिहताग्निर्दिक्को वस्य विद्यतेऽग्निचतु-ष्टयम् । सोपशमस्यव्यान्तं शुक्लपक्षस्य फाल्गुने । अ-भ्यर्च्य चतुरास्त्रानं वासुदेवमतन्द्रितम् । तथैव दद्याद् द्विजेन्द्राय तिस्रप्रव्यामि गोद्वय । सुवर्चस्य सुवर्चस्य यस्तु इतस्तजामपि । सुवर्चं कर्तव्यं नूनम् “एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतमेतदतन्द्रित । सर्वकामसमृद्धयश्च यस्तुल्यफल-मश्नुते ।

अथोराख्यचतुर्दशीव्रतं भविष्योत्तरे “भास्त्रे भास्त्रविते पक्षे अथोराख्यचतुर्दशी । तासुषोष्य नरोवाति शिवलोका-यत्नतः” ति० व० ।

अक्षरचतुर्विंशतं मत्स्यपुराणम् । “चतुर्विंशत्क्षरवदिते यदा भवति भारत । । यदा स्नानं तदा कुर्वीत पद्मरा-गविभूषितः । अग्निर्भूजां दिशो मन्त्रं जपेत्सिद्धेर्दुष्ट-सुखः । शूद्रस्तुष्टीं जपन् जोगवासो भोगविभूषितः । अथवाचस्पतीव्रतं भविष्योत्तरोक्तम् । “वाचस्य वितसप्रमयां सर्वकामफलप्रदम् । वृषभोभास्यजनकं स्नानं कृत्वा वरा-मने । । कृत्वा चतुर्मेकभक्तं सप्रमयां निचलं जलम् । रात्र्युत्तरे वाचसेवात्वं दत्त्वा शिरशि दीपकम् । ना-चस्य वितसप्रमयानचक्षुःश्रितञ्च यत् । एकभक्तेन स-न्निभेत् चतुर्णां सम्पूज्य भास्करम् । सप्रमयां तु वृजेत् प्रातः सुगन्धैरजवायवम्” ।

अदारिद्र्यप्रणोदकं स्कन्दपुराणम् । “वरी नाम तिथिर्वाग्या सामान्या दैवतैरपि । एवमभक्तेन नक्त्रेण तथैवावाचितेन च । उपवासेन दानेन तैवकारविभूषितः । अयं हि भगवान् देवो भास्करश्च परद्युतिः । येन शीघ्रेण ह-स्येत तदगुह्यं वचसाव्यहम् । गोपनीयं वृत्तं दिव्यमिह लाडे फलप्रदम् । वस्त्रिन् कृते वृत्ते चैव द्रिष्टो न भ-येत् कुले । वरीतिथिं वस्तुद्विष्य माङ्गल्यञ्च च भोजनम् । बाल्योदनञ्च पयसि कृत्वा च सर्वैरावृतम् । बाह्यल-हृतसंयुक्तं वर्षमेकं प्रदापयेत् । कुले तस्यैव वे जाता ये भविष्यन्ति मानवाः । रक्ष तस्यैव वे वस्त्रि तान् दा-रिद्र्यं न गच्छति” ।

अनवाद्यनीव्रतं भविष्योत्तरोक्तम् । “अन्याद्यस्यां मार्गशीर्षे दाम्पत्यं दर्भनिर्मितम् । अनघं चानघीर्षेण वस्त्रपुनैः समन्वितम् । स्नापयित्वा शुभे देवे गोमयेनाहुषिते । स्नात्वा समर्चयेत् पुष्पैः सुगन्धैश्चाहुषेणैः । अग्रे देवोक्त-मन्त्रैश्च दण्डकं मनसा करन् । अनघं वासुदेवतु वत्सो तस्यास्त्विवस्त्रम् । प्रद्युम्नादिपुत्रकर्मै हरिर्वशे वधो-दितम् । वर्षमेकं ततः कृत्वा इदं तदनघं श्रुतम्” ।

अनक्तमयोदशीव्रतं भविष्योत्तरोक्तम् । “अनक्तो भगवान् शम्भुर्गोमूर्तिरगोचरः । स एव देवो देवाणां तेनानक्त-मयोदशी । प्रसिद्धा सप्ततमाप्ता गत्वा सर्वकफप्रदा । मार्गशीर्षेऽमले पक्षे अयोदश्यां समाहितः । स्नानं गद्यां तडागे वा गङ्गे वा कूपतोऽपि वा । कृत्वाभ्यर्च्य महा-देवं विधानाभ्यर्च्यभूषणम् । विह्वं स्नात्वाभूषं भूतममा